

„Брате Василе!

По прѣди ви писахме и подканяхме на подвиги, по нѣкакъ си опиоомъ. Сега ви обаждаме, че обстоятелствата извикватъ безъ друго куѣажъ въ нашата страна и повдигане на революцията. Причинитѣ, които и ти можешъ да познавашъ, нещеме да ти разказваме, а обаждаме ги само, че трѣбва да вхрвишъ на бой, безъ да губишъ минута. На сичкитѣ тадѣвашни юнаци се писа, които ще да заминатъ за на срѣща. Надѣйте се за помощъ и отъ С. и Ч. (Сърбия и Черна гора).

Букурещъ, 9 Ноемврий 1872 год.

(под) Кара-Мустафа Бучукоглу **).

Писмото на Каравелова недостигнало до око̀то на Левски: комитетскитѣ куриери изгубили диритѣ на *Кешинишъ Пързана*. Па и да бѣ достигнало, то исканието на Каравелова — „революция да се дигне“ — Левски неможеше да изпълни, понеже правителството турско бѣ възлѣло набързо мѣрки: въ по-главнитѣ комитетски пунктове бѣ настанило по нѣколко баталиона отъ пѣхотата. . . .

Ношно врѣме Левски напустналъ Татаръ-Пазарджикъ; бидейки придруженъ отъ Николчо бакарджията, той пристигналъ въ село *Поибрене*, скрилъ се въ къщата на попъ *Недѣлю* *) По Захарий *Шоповъ*, сестреникъ на попъ Недѣлю, Левски проводилъ писмо ан Димитра *Трайковича* въ София, членъ на „врѣменната испитателна комисия“.

Десетъ дни Левски очаквалъ отговоръ на писмото си въ с. *Поибрене* и сѣ *Мирково*. Най-сетнѣ *Шоповъ* се завърналъ съ праздни рѣцѣ отъ *София*.

Бѣлѣжка. Оригиналa на горното писмо, се намира въ домашната архива на Ник. Обрѣтеновъ.

Бѣлѣжка. Предмѣтното писмо, въ *факсимиле*, е помѣстено въ настоящата Биография.

*) Попъ *Недѣлю* прѣзъ 1876 год. бѣ *кръстоносецъ* на *Бенковски войвода*.

**) Псевдонимъ на Л. Каравеловъ